
ผลของการสอนแบบร่วมมือกันคว่ำภายในกลุ่มโดยใช้สื่อสภาพจริงที่มีต่อผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

EFFECTS OF GROUP INVESTIGATION TEACHING MODEL AND

THE USING AUTHENTIC MATERIAL ON ACHIEVEMENT AND

INTEREST IN STUDYING ENGLISH

OF MATTAYOM 3 STUDENTS

ฉัตรชัย ศรีสมบูรณ์*

ผศ. ดร.เรขา อรัญวงศ์**

ผศ. ดร.บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังได้รับการสอนแบบร่วมมือกันคว่ำภายในกลุ่มโดยใช้สื่อสภาพจริง 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนแบบร่วมมือกันคว่ำภายในกลุ่มโดยใช้สื่อสภาพจริงกับเกณฑ์ 60 % และ 3) เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนแบบร่วมมือกันคว่ำภายในกลุ่มโดยใช้สื่อสภาพจริงกับเกณฑ์ 60 %

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนบ้านสุเม่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย เขต 2 อำเภอศรีสำดาลัย จังหวัดสุโขทัย จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือแผนการสอนแบบร่วมมือกันคว่ำภายในกลุ่มโดยใช้สื่อสภาพจริง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

---

* มหบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน

** ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการสอนแบบร่วมมือกันค้ำภายในกลุ่มโดยใช้สื่อสภาพจริงสูงกว่าก่อนได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนแบบร่วมมือกันค้ำภายในกลุ่มโดยใช้สื่อสภาพจริงสูงขึ้นกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 60% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังได้รับการสอนแบบร่วมมือกันค้ำภายในกลุ่มโดยใช้สื่อสภาพจริงสูงกว่าเกณฑ์ 60 % อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การสอนแบบร่วมมือกันค้ำภายในกลุ่ม / สื่อสภาพจริง / ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสนใจในการเรียน

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to compare the achievement of Mattayomsuksa 3 students before and after learning through group investigation teaching model together with authentic materials, 2) to compare the achievement of Mattayomsuksa 3 students after learning through the group investigation teaching model and the authentic materials by the criterion of 60 % and 3) to compare the interest in studying English of Mattayomsuksa 3 student after learning through the group investigation teaching model and the authentic materials by the criterion of 60 %.

The sample were 20 Mattayomsuksa 3 students in the second semester of academic year 2549 in Ban Sumen School in the Sukhothai Educational service area office 2.

The instruments used in this study were the group investigation teaching model lesson plan by the use of authentic materials, the achievement test and the interest questionnaire.

The research findings were as follows :

1. The achievement in English studying of Mattayomsuksa 3 through the group investigation teaching model and the authentic materials from the posttest was significantly higher than that of the pretest at the .05 level

2. The achievement in English studying of Mattayomsuksa 3 students were studying through the group investigation teaching model and the authentic materials was above the criterion of 60 % at the .05 level.

3. The interest in English studying of Mattayomsuksa 3 students were studying through the group investigation teaching model and the authentic materials was above the criterion of 60 % at the .05 level.

KEYWORD : GROUP INVESTIGATION TEACHING / AUTHENTIC MATERIALS/ACHIEVEMENT / INTEREST IN STUDYING

ความเป็นมาและความสำคัญของการศึกษา

ปัจจุบันประชาคมโลกมีการติดต่อสื่อสารกันอย่างไร้ขีดจำกัด จึงจำเป็นต้องมีภาษาสากลไว้เพื่อการติดต่อสื่อสารกันได้สะดวก ภาษาอังกฤษนับเป็นอีกภาษาหนึ่งที่เป็นที่ยอมรับและและใช้กันอย่างแพร่หลาย ซึ่งกล่าวได้ว่าในชีวิตประจำวันไม่สามารถหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาอังกฤษได้เลย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ใช้ภาษาอังกฤษจะต้องใช้ให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และหลักภาษา ผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษ ได้ดีจะเป็นผู้ที่ได้เปรียบผู้อื่นทั้งในด้านการติดต่อสื่อสารและการแสวงหาความรู้

จากความสำคัญดังกล่าว สาระการเรียนรู้กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศจึงได้ถูกกำหนดลงในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตร การเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล และเกิดความมั่นใจในการที่จะสื่อสารกับชาวต่างชาติ (กรมวิชาการ 2545 : 2) การเรียนภาษาต่างประเทศแตกต่างจากสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเพื่อเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการงานอาชีพ การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวังดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดองค์ความรู้ กระบวนการเรียนรู้และใช้มาตรฐานเป็นตัวกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนตามจุดหมายของหลักสูตร เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยแบ่งสาระการเรียนรู้ในการเรียนภาษาต่างประเทศออกเป็น 4 สาระคือ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication) สาระที่ 2 ภาษากับวัฒนธรรม (Culture) สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections) สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (Communities) (กรมวิชาการ

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงถือว่ามีผลสำคัญ เพราะเป็นความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อไป มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเห็นคุณค่าและประโยชน์จากการศึกษา และเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามากยิ่งขึ้น (กรมวิชาการ 2545 : 23) แต่จากการประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับประเทศ ปีการศึกษา 2539 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาอยู่เกณฑ์ที่ต้องปรับปรุงร้อยละ 10.78 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ต้องปรับปรุงร้อยละ 65.99 (กระทรวงศึกษาธิการ 2541 : 10-11) ผู้เรียนส่วนใหญ่ยังใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างไม่มั่นใจ และจากการประเมินผลสัมฤทธิ์ของโรงเรียน บ้านสุเม่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย เขต 2 ปีการศึกษา 2549 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย เขต 2 : 2549) คะแนนเฉลี่ย 55.38 ซึ่งถือว่าเป็นคะแนนที่ต่ำและต้องรีบหาทางแก้ปัญหาการเรียนการสอน

แต่เนื่องด้วยในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งสาเหตุหนึ่งอาจเกิดจากผู้เรียนไม่กล้าแสดงออก กลัวถูกล้อเลียนตำหนิ มีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ไม่มีความมั่นใจในการใช้ภาษา เพราะกลัวการใช้ภาษาผิด (เรวดี หิรัญ 2542 : 2-3) สื่ออุปกรณ์การสอนไม่น่าสนใจ ไม่ได้ใช้จริงในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมในการเรียนการสอน (สุมิตรา อังวัฒนกุล 2535 : 15) อีกสาเหตุคือ ครูผู้สอนไม่มีเทคนิควิธีสอนที่น่าสนใจ การสอนเน้นเนื้อหาวิชาที่มากกว่าการเน้นกระบวนการสอน ผู้เรียนไม่มีโอกาสแสวงหาความรู้รอบตัวที่มีอยู่ และไม่สามารถแสดงศักยภาพและความสามารถที่แท้จริงออกมาได้ เป็นการปิดโอกาสพัฒนาการด้านต่างๆของผู้เรียน (บุรณชัย ศิริมหาสาคร 2540 : 20) ทำให้ผู้เรียนขาดประสบการณ์การค้นคว้า ไม่ได้ฝึกจากประสบการณ์จริง การเรียนการสอนไม่สอนวิธีคิด (ประเวศ วะสี 2539 : 3-4)

แนวทางแก้ไขปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คือการแสวงหาแนวทางหรือวิธีการสอนใหม่ๆ เข้ามาใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้การสอนภาษาอังกฤษบรรลุเป้าหมายดังกล่าว จำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ องค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่ง คือการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนทั้งนี้เพราะกิจกรรมในชั้นเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างมีความหมายจะส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาได้เป็นอย่างดี (สุมิตรา อังวัฒนกุล 2535 : 121) การจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนนั้น ได้มีนักการศึกษาได้ให้

ในการจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษยังพบอีกว่า การมอบหมายงานให้นักเรียนทำ โดยเฉพาะงานกลุ่มซึ่งไม่มีการแบ่งภาระหน้าที่ของสมาชิกให้ชัดเจนนั้นค่อนข้างยากที่จะประสบผลสำเร็จได้ จากการสังเกตจะพบว่าผู้ดำเนินการจะเป็นเพียงคนเดียวคนหนึ่งในกลุ่มเท่านั้น ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนที่จะส่งผลให้ทั้งผู้เรียนและผลงานออกมาเป็นที่น่าพึงพอใจนั้น วิธีการสอนแบบร่วมมือกันคว่าภายในกลุ่มโดยใช้สื่อสภาพจริง จึงเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะควรนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพราะการเรียนแบบร่วมมือนั้นจะมีวิธีการที่ผู้เรียนได้แบ่งภาระหน้าที่รับผิดชอบ ตามภาระของกลุ่มให้สมบูรณ์ ส่วนการใช้สื่อสภาพจริงเป็นอีกประการหนึ่งที่ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษมีความน่าสนใจ เพราะเป็นสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวผู้เรียนมากที่สุด สามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิต ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือกันคว่าภายในกลุ่มโดยใช้สื่อสภาพจริงนั้นจึงเป็นอีกวิธีหนึ่งที่คาดว่าจะได้ผลดีและน่าสนใจสำหรับนักเรียน

นอกจากนี้ความสนใจหรือความรู้สึกชื่นชอบภาษาอังกฤษเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพราะนักเรียนที่มีความสนใจ ชอบ และเรียนภาษาอังกฤษจะมีพฤติกรรมกล้าพูด กล้าแสดงออก (พันธณีย์ วิหคโต 2546 : 24) และตรงกันข้ามกับนักเรียนที่ไม่มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษจะทำให้ไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษ เกิดทัศนคติที่ไม่ดี มีความท้อแท้และรู้สึกเบื่อหน่าย ผลที่ตามมาคือ ประสบความล้มเหลวในการเรียนดังนั้น ความสนใจจึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและจำทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังรับการสอนแบบร่วมมือกันคว่ำภายในกลุ่มโดยใช้สื่อสภาพจริง
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนแบบร่วมมือกันคว่ำภายในกลุ่มโดยใช้สื่อสภาพจริง กับเกณฑ์ 60%
3. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังได้รับการสอนแบบร่วมมือกันคว่ำภายในกลุ่มโดยใช้สื่อสภาพจริงกับเกณฑ์ 60%

ขอบเขตและข้อจำกัดของการศึกษา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย เขต 2

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนบ้านสุเม่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 20 คน

2. แบบแผนการทดลอง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแผนการวิจัยแบบ One Group Pretest-Posttest Design

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชุด ซึ่งมีการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

3.1 แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษแบบร่วมมือกันคว่ำภายในกลุ่มโดยใช้สื่อสภาพจริง ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ

3.1.1 ศึกษาหลักสูตร จุดประสงค์ เนื้อหา คู่มือครู แบบเรียนภาษาอังกฤษ การวัดผล และการประเมินผลของรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.1.2 ศึกษาวิธีการสร้างแผนการสอนจากตำรา เอกสาร และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง

3.1.3 ศึกษา ทฤษฎี งานวิจัย และวิธีการสอนโดยใช้สื่อสภาพจริง

3.1.4 เขียนแผนการสอนให้สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนโดยใช้สื่อสภาพจริง โดยยึดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาในแต่ละบท และกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย ขั้นที่ 1 เลือกหัวข้อเรื่อง ขั้นที่ 2 การวางแผนการทำงาน ขั้นที่ 3 การทำงาน ขั้นที่ 4 การนำเสนอผลงานกลุ่ม

3.1.5 นำแผนการสอนที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินแผนการสอน ตรวจสอบคุณภาพ ความถูกต้อง ชัดเจน ความสอดคล้องระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอน จุดประสงค์เนื้อหา เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินแผนการสอนเป็นแบบประเมินความคิดเห็นชนิด มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ

3.1.6 วิเคราะห์คุณภาพโดยนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากการประเมินแผนการสอนในแต่ละรายการมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.1.7 นำแผนการสอนมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ อาทิ การกำหนดจุดประสงค์เพิ่มเติม การปรับข้อความในแผนการสอนให้กระชับ การกำหนดเวลาในการทำการสอน การตั้งคำถามในการกระตุ้นการตอบคำถาม การคัดเลือกสื่อการสอน การนำแหล่งความรู้มาใช้ในการเรียนการสอน ก่อนนำไปทดลองใช้จริงต่อไป

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ ซึ่งเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือดังนี้

3.2.1 ศึกษาวิธีการสร้างและการเขียนแบบทดสอบ ให้มีความง่ายสอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เพื่อนำไปเขียนข้อสอบ

3.2.2 สร้างแบบทดสอบแบบปรนัย โดยที่จะกำหนดให้มีบทอ่าน และตอบคำถามจำนวน 80 ข้อ ซึ่งแต่ละบทอ่านจะสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียนในแต่ละบทให้มีความง่ายสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตร

3.2.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และด้านการวัดผลประเมินผล จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมในเนื้อหา และค่าดัชนี ความสอดคล้องโดยคัดเลือกข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 0.5 ขึ้นไป

3.2.4 นำแบบทดสอบไปแก้ไข และปรับปรุงตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์รายข้อหาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (B) เป็นรายชื่อของ เบรนนาน (Brennan 1974, อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และ อังคนา สายยศ 2539 : 198 –199) แล้วเลือกเฉพาะข้อที่มีความยากง่ายตั้งแต่ .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

3.2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่คัดเลือกไว้มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรของลิวิงสตัน (Livingston 1972, อ้างถึงใน ล้วนสายยศ และ อังคนา สายยศ 2539 : 236)

3.3 แบบทดสอบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษจำนวน 1 ฉบับ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยเป็นแบบสอบถามตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาหลักการและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

3.2 สร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ ลิเคิร์ต (Likert) ข้อความในแบบสอบถามเป็นข้อคำถามความรู้สึกชอบไม่ชอบหรือพอใจ ความกระตือรือร้น ความพยายามในการเรียน ตลอดจนเห็นประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นข้อคำถามในเชิงบวกและเชิงลบ

3.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

3.4 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้แก่วิธีการใช้สำหรับการวัดความสนใจเชิงบวกและเชิงลบ การตั้งคำถามที่สอดคล้องกับวิธีการสอนที่มีผลต่อความสนใจของนักเรียนในการเรียน หลังจากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแม่เทิน อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน

3.5 นำแบบสอบถามที่ได้ไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2540 : 125) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80

4. วิธีดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 จัดปฐมนิเทศนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของการเรียนการค้นคว้า จุดประสงค์ในการเรียนครั้งนี้ และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน กับกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดความสนใจของนักเรียน

4.3 ดำเนินการสอนกลุ่มทดลอง โดยใช้แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษแบบร่วมมือค้นคว้าภายในกลุ่มโดยใช้สื่อสภาพจริง ใช้เวลาสอน 8 สัปดาห์

4.4 เมื่อสอนเสร็จแล้วทำการทดสอบหลังสอน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดความสนใจของนักเรียน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

5.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้การสอนแบบร่วมมือค้นคว้าภายในกลุ่มโดยใช้สื่อสภาพจริงก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Dependent samples

5.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลอง กับเกณฑ์ โดยใช้ t-test แบบ One sample

5.3 เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลองกับเกณฑ์ โดยใช้ t-test แบบ One sample

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาผลของการสอนแบบร่วมมือกันคว่ำภายในกลุ่ม โดยใช้สื่อสภาพจริงที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนทำการทดลอง พบว่าก่อนเรียนนักเรียนมีความสนใจในการเรียนค่อนข้างน้อยและไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการทำงานและงานก็ไม่ค่อยประสบความสำเร็จเท่าที่ควรส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำมาก แต่หลังจากได้รับการสอนแบบร่วมมือกันคว่ำภายในกลุ่ม โดยใช้สื่อสภาพจริงแล้วทำให้ผลงานของนักเรียนออกมาเป็นที่น่าพึงพอใจและส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นมาก เนื่องจากการใช้กระบวนการกลุ่มในการเรียน ในการเรียนแบบร่วมมือทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะร่วมกัน มีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบกันอย่างชัดเจนในด้านการค้นคว้าหาคำศัพท์ จำนวน ประโยคภาษาอังกฤษ การจับใจความ การตีความ การวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน การสรุปใจความให้สมาชิกทุกคนเข้าใจตรงกัน โดยมีเป้าหมายให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มได้รับการพัฒนาจนประสบความสำเร็จ และได้เรียนรู้จากสื่อสภาพจริงที่เน้นสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวของผู้เรียน และผู้เรียนยังได้เลือกสื่อที่ตนเองสนใจ ทำให้เกิดความสนใจใฝ่รู้ในการเรียน และเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวัน จนกระทั่งส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

2. จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนแบบร่วมมือกันคว่ำภายในกลุ่ม โดยใช้สื่อสภาพจริงกับเกณฑ์ 60% พบว่าผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนสูงขึ้นกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการที่นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ตามวิธีแบบร่วมมือกันคว่ำภายในกลุ่ม อีกทั้งยังได้ฝึกทักษะร่วมกับสมาชิกในกลุ่มได้ร่วมมือช่วยเหลือกันในการทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ จากสื่อที่นักเรียนเลือกมา มีการศึกษาจำนวน ประโยคภาษาอังกฤษ การจับใจความ การบอกรายละเอียด การตีความ การวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน และสรุปใจความให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจตรงกัน นักเรียนได้มีโอกาสช่วยเหลือกัน ฟังพาทอาศัยกัน ในเชิงบวก กล่าวคือนักเรียนทุกคนพัฒนาและทำงานกลุ่มร่วมกัน ได้รับความสำเร็จด้วยการ โน้มนำให้เกิดความรับผิดชอบ และฝึกการทำงาน

อย่างมีระบบ ซึ่งแต่ละคนยังได้รับการกระตุ้นจากผู้สอนที่ประเมินการทำงานของนักเรียนตลอดเวลา จากแบบประเมินพฤติกรรมกรรมการทำงานกลุ่ม อาทิ การแบ่งหน้าที่ การศึกษาค้นคว้า การเรียบเรียง การสรุป การนำเสนอ ซึ่งนักเรียนทุกคนต้องได้รับหน้าที่เหล่านี้ทุกคน อนึ่งการใช้สื่อสภาพจริงในการเรียนทำให้เกิดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ซึ่งสื่อเหล่านั้นเป็นเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวของนักเรียนสามารถพบเห็นได้จริงในชีวิตประจำวันจากวัสดุต่างๆ เช่น ฉลากยา หนังสือพิมพ์ ห่อบรรจุภัณฑ์ และเมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบนักเรียนสามารถนำความรู้มาประยุกต์ได้จนกระทั่งทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

3. ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนแบบร่วมมือค้นคว้าภายในกลุ่มโดยใช้สื่อสภาพจริงกับเกณฑ์ 70% พบว่านักเรียนมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้นมาก สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติกับสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ ศึกษาค้นคว้านั้นช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และสิ่งที่ได้เรียนรู้มีความทันสมัย เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน สามารถพบเห็นได้ในทุกที่ สามารถประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้ ทำให้เกิดความสนใจในการเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากการวิจัยครั้งนี้พบว่าหลังการสอนแบบร่วมมือค้นคว้าภายในกลุ่มโดยใช้สื่อสภาพจริงทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนสูงขึ้น ดังนั้นครูควรใช้วิธีการสอนนี้ในการสอนภาษาอังกฤษ

2. ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยวางแผนการสอนโดยใช้สื่อสภาพจริง ซึ่งต้องคำนึงถึงความทันสมัยของข้อความในสื่อสภาพจริง ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือค้นคว้าภายในกลุ่มโดยใช้สื่อสภาพจริงจำเป็นต้องปรับปรุงแผนการสอนในส่วนที่ใช้สื่อให้เข้าความสนใจและหาง่ายในชีวิตประจำวันของผู้เรียน อีกทั้งควรมีภาพประกอบจะช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนเพิ่มมากขึ้น

3. ในการสอนแบบร่วมมือค้นคว้าภายในกลุ่มโดยใช้สื่อสภาพจริงควรกำหนดเวลาในการสอนให้เหมาะสม เพราะบางขั้นตอนของการสอนให้เวลาค่อนข้างน้อย ทำให้การศึกษาค้นคว้า การสรุปความและการนำเสนอไม่ครอบคลุมเนื้อหา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัย เกี่ยวกับรูปแบบการแบบร่วมมือรูปแบบอื่นๆ โดยใช้สื่อสภาพจริง
2. ควรวิจัยเพื่อพัฒนาการสอนแบบร่วมมือโดยใช้สื่อสภาพจริงที่มีความหลากหลายของสื่อมากขึ้น และเพิ่มบทบาทของผู้เรียนให้มากขึ้น เพื่อศึกษาผลที่เป็นคุณลักษณะ ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นต่อไป

